

HAJDU MÁRIA

Karácsonyi ima

Nem vagyok hibátlan,
bűntelen sem, Atyám!
Mégis arra kérlek,
hallgasd meg az imám!
Hozzád száll majd lelkem
gyengéd ölelésre,
minden cselekedet
ítéleted kérve.

Nézd meg bárányaid!
Csürhe lett és farka!
Csak az ördög tudja,
mi velük a célja!
Saját vérük se szent,
nem tisztelnek semmit!
Hazudnak és csalnak,
tipornak mindenkit!
Maguk is pusztítják,
pedig szép az élet!
Mámorban élnek meg
azt a kevés szépet!

Ezért kérlek, Uram,
hallgasd meg fohászom,
gyermeked vagyunk
e bűnös világon.

Hallgass meg, Istenem!
Mentsd meg ezt a népet!
Mutass nekik utat –
ugye, megígéred?

A lényeg

Mindegy, hogy az idő
vánszorog vagy vágat,
az elmúlt boldog órák
mind-mind nálad jártak.
Mindegy, hogy az óra
lassan jár vagy siet,
emléked az útra
mind magaddal viszed.
Mindegy, hogy az utad
mikor ér majd véget,
megváltották jegyed,
az utazás a lényeg.

Hóvihar

Suttog a szellő, majd úgy kiabál:
felnyög az erdő, és sírnak a fák!
Bömböl az ég is, jaj, fáj a hideg!
Könnyezik mégis, mert úgy didereg!
Hullik a földre, és jól betakar
dombot és völgyet e vad hóvihar.

Búcsúcsók

Őrt állnak az égen hunyorgó csillagok,
hideg, sötét éjben, kerek hold ránk ragyog.
Még pihen a lelkem, csendben álmodik
csókkal testemen, karodban hajnalig.
Még nem ért el hozzám az első napsugár,
nem is nézett még rám a szobám ablakán.
Hajnalcsillag ragyog, indulnod kell, édes,
csak egy puha csókot, búcsúcsókot kérek.
Apró csókméz cseppen még pihenő számra,
lassan tovalebben az éjszaka fátyla.